

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Bacsa Judit Ügyvédi Iroda (KÉPVISELŐ CÍME, ügyintéző: dr. Bacsa Judit ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME) felperesnek -, a dr. Pálóczi-Bán Zsuzsa ügyvéd (KÉPVISELŐ CÍME) által képviselt I. RENDŰ ALPERES NEVE „felszámolás alatt” (I. RENDŰ ALPERES CÍME, Cg...., adószám: ...) I. rendű, a dr. Pintér Miklós Dénes ügyvéd (KÉPVISELŐ CÍME) által II. RENDŰ ALPERES NEVE „felszámolás alatt” (II. RENDŰ ALPERES CÍME, Cg...., adószám: ...) II. rendű, a dr. Kain Beáta kamarai jogtanácsos (KÉPVISELŐ CÍME) által képviselt III. RENDŰ ALPERES NEVE (III. RENDŰ ALPERES CÍME, Cg...., adószám: ...) III. rendű és a IV. RENDŰ ALPERES NEVE (IV. RENDŰ ALPERES CÍME) IV. rendű alperesek ellen szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2019. október 29-én meghozott 9.G.40.073/2019/17. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. sorszámon előterjesztett fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 300 000 (Háromszázezer) forint, a II. rendű alperesnek pedig ugyancsak 300 000 (Háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a felperes részére - kérelmére - 2 000 000 (Kettőmillió) forint fellebbezési eljárási illeték visszatérítésének van helye, amely kérelem elbírálásához az ítéltábla a jelen ítélete egy példányát megküldeni rendeli - az elsőfokú bíróság útján - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Adó- és Vámigazgatóságának.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság a 2019. október 29-én, 17. sorszámon meghozott ítéletével a felperes keresetét elutasította és őt arra kötelezte, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 950 000 forint, a II. rendű alperesnek pedig 1 181 000 forint perköltséget.
- [2] Az ítélet indokolásában megállapított tényállás szerint a 2007. augusztus 2-a óta felszámolás alatt álló I. rendű alperes tulajdonát képezte korábban az CÍM alatt nyilvántartott, „gazdasági épület, udvar” megnevezésű, 6174 m² alapterületű ingatlan (a továbbiakban: ingatlan).
- [3] A felszámolási eljárás során az I. rendű alperes felszámolója a Céglőny 2017. május 18-i számában az ingatlant nyilvános értékesítésre hirdette meg.
- [4] A felszámoló által közzétett pályázati felhívásra a felperes és a II. rendű alperes is pályázatot nyújtott be, amelyek közül az I. rendű alperes felszámolója a II. rendű alperes pályázatát fogadta el és vele mint nyertes pályázóval 2017. szeptember 5-én megkötötte az ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződést.

- [5] A pályázat eredményéről történő tudomásszerzést követően, 2017. július 24-én a felperes bejelentette az I. rendű alperes felszámolójának, hogy az ingatlanra elővásárlási joga van, amellyel élni kíván.
- [6] Az I. rendű alperes felszámolója a felperes elővásárlási jogának fennállását nem ismerte el, amelyről a 2017. augusztus 17-én keltezett levelében tájékoztatta a felperest.
- [7] A felperes az elsőfokú bírósághoz 2017. október 24-én benyújtott, eredeti keresetében „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:20. és 6:223. §-aira hivatkozással annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy az I. és II. rendű alperesek között 2017. szeptember 5-én létrejött adásvételi szerződés vele szemben hatálytalan.
- [8] Kérte továbbá, hogy a keresetlevélben tett elfogadó nyilatkozata alapján a bíróság az ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződést közte és az I. rendű alperes között hozza létre.
- [9] Utóbb a felperes a keresetét akként módosította, hogy - az elsődleges kereseti kérelme fenntartása mellett - másodlagosan az I. és II. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés semmisségének a megállapítását kérte a Ptk. 6:88. §-ának (1)-(3) bekezdései és a Ptk. 6:95. §-a alapján.
- [10] Később a másodlagos keresetét kiegészítette azzal, hogy a Ptk. 6:96. §-a alapján (jó erkölcsbe ütközés miatt) is kérte az I. és II. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés semmisségének a megállapítását. Ennek indokaként pedig arra hivatkozott, hogy az I. és II. rendű alperesek az adásvételi szerződést „A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról” szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 101. §-ának (1)-(3) bekezdéseibe, valamint „A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról” szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 39. §-ának (3) bekezdésébe foglalt rendelkezések megsértésével kötötték meg.
- [11] Az I. és II. rendű alperesek a felperesnek az előzőekben megjelölt jogcímeken előterjesztett valamennyi keresetének az elutasítását kérték.
- [12] Az elsőfokú bíróság a 2018. május 29-én meghozott és 2018. június 29-én jogerőre emelkedett .../22. számú végzésével a felperes elsődleges - az I. és II. rendű alperesek között létrejött szerződés hatálytalanságának megállapítására vonatkozó - kereseti kérelme tárgyában a pert „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 157. §-ának a) pontja alapján megszüntette.
- [13] A 2018. szeptember 11-én meghozott .../29. számú ítéletével pedig az elsőfokú bíróság a felperes még elbírátlan (másodlagos) kereseti kérelmét - a felperes keresetőségi jogának hiányára hivatkozással - elutasította.
- [14] Az ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett fellebbezés alapján eljáró Debreceni Ítéltábla a 2019. június 18-án meghozott .../7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.
- [15] Rámutatott, hogy a felperesnek a pályázati eljárásban való részvétele már önmagában megteremtette a szerződés semmisségének megállapításához fűződő jogi érdekelttségét (ezáltal pedig a keresetőségi jogát), amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság tévesen utasította el a felperes másodlagos keresetét a keresetőségi joga hiányára hivatkozással.
- [16] Emiatt a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásában az ítéltábla az elsőfokú bíróságot a felperes másodlagos, semmisségre alapított keresetének az érdemi vizsgálatára és elbírálására hívta fel.
- [17] A megismételt eljárásban a felperes a másodlagos (még el nem bírált) keresetét akként módosította, hogy a Ptk. 6:95. §-a alapján az I. és II. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés semmisségének a megállapítását és az eredeti állapot helyreállítását kérte a módosított keresetében

megjelöltek szerint.

- [18] Az elsőfokú bíróság felhívására perbe vonta a III. és IV. rendű alpereseket és őket az eredeti állapot helyreállítása körében meghozni kért rendelkezések tűrésére kérte kötelezni.
- [19] A felperes a módosított (másodlagos) kereseti kérelme indokaként egyrészt arra hivatkozott, hogy az I. és II. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés a Hpt. 101. §-ának (1)-(3) bekezdéseibe ütközik, ezért semmis.
- [20] Másrészt állította, hogy az adásvételi szerződés azért is semmis, mert azt a II. rendű alperes felszámolója a Cstv. 1. §-ának (3) bekezdésébe és a Cstv. 48. §-ának (1) bekezdésébe foglalt rendelkezések megsértésével, a vagyongazdálkodással kapcsolatos feladatkörét túllépve kötötte meg.
- [21] Az I. és II. rendű alperesek a felperes módosított keresetének az elutasítását kérték.
- [22] A Hpt. 101. §-ának (1)-(3) bekezdéseibe foglalt rendelkezésekkel összefüggésben arra hivatkoztak, hogy azok - jellegüknél fogva - csak a még működő, szabályszerű tevékenységi engedéllyel rendelkező pénzügyi intézményre vonatkoznak, a már felszámolás alatt álló intézményre azonban nem.
- [23] A Cstv. rendelkezéseinek megsértésére vonatkozó felperesi hivatkozásra reagálva előadták, hogy a Cstv.-nek nincs olyan tételes rendelkezése, amely tiltaná, hogy a felszámoló a hitelezői igények minél magasabb arányú kielégítése érdekében ingatlant vásároljon.
- [24] A II. rendű alperes arra is hivatkozott, hogy a perbeli ingatlannal szomszédos, a felperes tulajdonát képező ingatlan a II. rendű alperes egy másik hitelügyletének a biztosítéka, amely ügylet kötelezettje a felperes, illetve annak közvetlen hozzátartozói. Az ingatlanok elhelyezkedésére és ingatlan-nyilvántartási adataira hivatkozással állította, hogy a felperes elsődleges célja a jelen per megindításával, hogy megnehezítse az ingatlanok értékesítését.
- [25] A III. rendű alperes a felperes módosított keresetének teljesítését nem ellenezte, a IV. rendű alperes pedig a megismételt eljárásban nyilatkozatot nem tett.
- [26] Az elsőfokú bíróság a felperes módosított keresetét megalapozatlannak találta.
- [27] A keresetet elutasító ítélete indokolásában mindenekelőtt rámutatott arra, hogy a felperes az elővásárlási joga megsértésére vonatkozó hivatkozását a megismételt eljárásban nem vonta vissza, ezért azt a bíróságnak az új eljárásban is vizsgálnia kellett.
- [28] A felperesnek ezt a hivatkozását pedig az elsőfokú bíróság megalapozatlannak találta, amelynek indokaként arra a bíróságok által kialakított gyakorlatra hivatkozott, amely szerint, ha a Ptk.-ra alapított keresetben előadottak tartalmukban a Cstv. 49. §-ának (5)-(6) bekezdéseiben foglaltaknak felelnek meg, úgy a Ptk. szabályai alapján a kereset érdemben nem vizsgálható.
- [29] A felperesnek a Hpt. 101. §-ának (1)-(3) bekezdéseibe foglalt rendelkezések megsértésére történt hivatkozását az elsőfokú bíróság ugyancsak alaptalannak találta. Ezt a megállapítását pedig azzal indokolta, hogy a prudenciális szó jelentéséből adódóan a Hpt.-ben meghatározott prudenciális követelmények egyértelműen működő pénzintézetekhez kapcsolódnak, azaz a felszámolás alatt álló pénzintézetekre e rendelkezések nem vonatkoznak.
- [30] Kifejtette továbbá, hogy mivel a Hpt. rendelkezései nem tartalmazzák, hogy a 101. §-ban foglaltak megsértésével kötött szerződés érvénytelen, és a jogszabály értelmezése sem utal ilyen jogalkotói szándékra, a felperesnek a Hpt. 101. §-ának (1)-(3) bekezdéseinek megsértésére alapított keresete akkor is alaptalan lenne, ha e rendelkezéseket a már felszámolás alatt álló II. rendű alperesre is alkalmazni kellene.
- [31] A felperesnek a Cstv. általa felhívott szabályainak megsértésére alapított keresetével összefüggésben megállapította, hogy bár a Cstv. valóban nem szabályozza a felszámoló esetleges befektetési jelleggel történő vásárlásait, azonban nem is tiltja azokat.

- [32] Hivatkozott a Cstv. 54. §-ának alkalmazása körében kialakult bírósági gyakorlatra, amely szerint a felszámoló az adós vagyona felől széles mérlegelési jogosultsággal dönthet azzal, hogy a döntései meghozatala során az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondossággal köteles eljárni, a kötelezettségei megszegésével okozott kárért pedig a polgári jogi felelősség szabályai szerint felel.
- [33] Ebből pedig az következik, hogy a felszámoló a vagyongazdálkodás körében minden olyan intézkedést megtehet, amit jogszabály kifejezetten nem tilt.
- [34] Annak következtében pedig, hogy a Cstv. kifejezetten nem tiltja, hogy a felszámoló akár befektetési céllal ingatlant vásároljon, az I. és II. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés nem ütközik a Cstv. rendelkezéseibe, tehát nem semmis.
- [35] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak a módosított keresetében foglaltak szerinti megváltoztatását és az alperesek perköltség fizetésére kötelezését kérte.
- [36] Álláspontja szerint a Hpt. 101. §-ának megsértésére alapított keresetét az elsőfokú bíróság az általa felhívott jogszabályhelyek helytelen értelmezése alapján minősítette alaptalannak.
- [37] A Hpt. 47. §-ának (5) és (6) bekezdéseibe, valamint az 58. §-ának (1) bekezdésébe foglalt rendelkezésekre hivatkozással állította, hogy a pénzügyi intézmény meghatározott keretek között a felszámolása elrendelését követően is nyújthat bizonyos pénzügyi szolgáltatásokat, amelyekre a Hpt. 101. §-ában megállapított prudenciális követelmények is vonatkoznak.
- [38] Ellenkező értelmezés esetén ugyanis a felszámolás alatt álló pénzügyi intézmény minden fajta korlátozás nélkül folytathatna olyan tevékenységet, amelyet egy normál működés alatt álló, pénzügyi intézmény csak a prudencia elvének megfelelően és a törvényi korlátozások betartásával végezhet.
- [39] A felperes álláspontja szerint nem helytálló az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása sem, amely szerint az I. és II. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés akkor sem minősülne semmisnek, ha a Hpt. 101. §-ának (1)-(3) bekezdéseit a felszámolás alatt álló pénzintézetekre is alkalmazni kellene.
- [40] Véleménye szerint etekintetben az elsőfokú bíróság nem teljesítette az 1952. évi Pp. 221. §-ában előírt indokolási kötelezettségét, mivel az ítélete indokolásából következtetni sem lehet arra, hogy milyen szempontok alapján jutott arra a következtetésre, hogy a jogszabály értelmezése sem utal olyan jogalkotói szándékra, amelyből az lenne megállapítható, hogy a Hpt. 101. §-ába foglalt rendelkezések megsértéséhez nem az érvénytelenség jogkövetkezményét kívánta fűzni.
- [41] Állította, hogy a jogalkotói szándék okszerű értékelése alapján ezzel éppen ellentétes következtetésre lehet jutni, hiszen a Hpt. 101. §-ának (1) bekezdése nyilvánvalóan azért maximálja a hitelintézetek ingatlan befektetéseit, hogy a hitelintézet a nála elhelyezett idegen pénzeszközöket csak meghatározott korlátok között fordíthassa kockázatos ingatlanbefektetésekbe.
- [42] A jogalkotó tehát nem kívánta megengedni az ingatlanszerzési korlátozásba ütköző szerződések érvényesülését, amelyből arra lehet következtetni, hogy ezeket a szerződéseket a jogalkotó joghatás kiváltására alkalmatlan, azaz érvénytelen ügyleteknek tekinti.
- [43] A felperes álláspontja szerint tévesen minősítette megalapozatlannak az elsőfokú bíróság a Cstv. szabályainak megsértésére történt hivatkozásait is.
- [44] A Cstv. 48. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozással állította, hogy a jogszabály a felszámoló befektetési célú tevékenységét két oldalról is korlátok közé szorítja, egyrészt kizárólag a vagyon apportként történő befektetését teszi lehetővé, másrészt ehhez is a hitelezők meghatározott arányú hozzájárulását kívánja meg.
- [45] Álláspontja szerint az ettől eltérő, más jellegű befektetés a felszámoló számára nem megengedett, azaz tilalmazott tevékenység.
- [46] Az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását

és a felperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte.

- [47] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletében is hivatkozott „A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012. EU rendelet módosításáról” szóló 575/2013/EU rendelet (a továbbiakban: EU rendelet) preambulumban foglaltakra hivatkozással helytállóan állapította meg, hogy az EU rendelet előírásai (ezáltal pedig a Hpt. 101. §-ában meghatározott feltételek) csak az általános szabályok szerint, szabályosan működő pénzügyi intézetekre vonatkoznak.
- [48] Véleménye szerint ezt támasztja alá az is, hogy a Hpt. a felszámolás alatt álló pénzügyi intézményre külön, speciális rendelkezéseket állapít meg a 47-66. §-aiban.
- [49] Az I. rendű alperes álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy mivel a Cstv. tételes szabályai nem tiltják a felszámoló ingatlan vásárlását, az erre vonatkozó szerződés nem tekinthető semmisnek.
- [50] A II. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében ugyancsak az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte.
- [51] Ismételten hivatkozott arra, hogy a Hpt. 101. §-ának (1) bekezdésében meghatározott ingatlanszerzési korlát kizárólag működő, tevékenységi engedéllyel rendelkező hitelintézet tekintetében alkalmazandó, már csak amiatt is, hogy egy felszámolás alatt álló hitelintézet esetében a szavatoló tőke nem is kerül nyilvántartásra.
- [52] A felperesnek a Hpt. 47. §-ának (5) és (6) bekezdéseiben foglaltakra történt hivatkozásával összefüggésben előadta, hogy e rendelkezések csupán azt jelentik, hogy a felszámolás alá került pénzügyi intézménynek a megkötött szerződéseiből eredő kötelezettségeit továbbra is teljesítenie kell. Ez azonban nem jelenti azt, hogy egy felszámolás alá került pénzügyi intézményre a Hpt. valamennyi szabálya vonatkozna. A Hpt. szabályainak döntő hányadát ugyanis kizárólag működő, tevékenységi engedéllyel rendelkező hitelintézet esetében lehet alkalmazni, illetve értelmezni.
- [53] Hivatkozott arra is, hogy az adott esetben sem az ő felszámolója, sem pedig az Országos Betétbiztosítási Alap (OBA) nem terjesztett elő kérelmet a pénzügyi szolgáltatások meghatározott körének a felszámolási eljárás alatt történő nyújtása iránt.
- [54] Előadta továbbá, hogy a felszámolási eljárását megelőzően nyilvántartott legutolsó, 2014. december 31-i szavatoló tőkéjének összege 3 964 632 000 forint volt, melynek a Hpt. 101. §-ának (1) bekezdése szerinti 5%-a 198 231 600 forint.
- [55] Ezen adatokra hivatkozással pedig állította, hogy amennyiben az adott esetre a Hpt. 101. §-ának (1) bekezdésében előírt korlátozást alkalmazni is kellene, úgy a perbeli adásvételi szerződéssel az általa megszerzett ingatlan értéke messze alatta van az utolsó nyilvántartott szavatoló tőkéjének 5%-át kitevő összegnek, tehát a szerződés egyébként sem ütközik a Hpt. 101. §-ának (1) bekezdésében meghatározott szerződési korlátba.
- [56] A felperesnek a Cstv. 48. §-ában foglaltak megsértésére történt hivatkozásával összefüggésben előadta, hogy ezt a szabályt nem lehet kiterjesztően értelmezni és abból nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a felszámoló számára tilalmazott lenne, hogy az adós számára ingatlant vásároljon a hitelezői igények minél nagyobb megtérülése érdekében.
- [57] Véleménye szerint a felperesi érvelés elfogadása esetén a felszámolónak arra sem lenne lehetősége, hogy amennyiben az adós a felszámolási eljárás alatt gazdasági tevékenységet folytat, úgy az ahhoz szükséges anyagok megvásárlásáról az adós nevében adásvételi szerződést kössön.
- [58] Hivatkozott arra is, hogy az általa korábban csatolt adóhatósági határozatból megállapíthatóan az adásvételi szerződéssel megszerzett ingatlan értékét az adóhatóság 61 480 000 forintban határozta meg a vagyonszerzési illeték összegének meghatározása során, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy az ingatlan megvásárlása jelentős vagyongyarapodást eredményezett a számára, növelve ezzel a hitelezői igények kielégítésére rendelkezésre álló vagyont.
- [59] A III. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében - annak tartalma szerint - ugyancsak az elsőfokú

bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

- [60] Kiemelte, hogy a III. rendű alperes a perre okot nem adott, a kereset teljesítését nem ellenezte, ezért a felperesnek az a fellebbezési kérelme, hogy a másodfokú bíróság az alpereseket egyetemlegesen kötelezze perköltség fizetésére, nem helytálló.
- [61] A IV. rendű alperes a másodfokú eljárásban sem tett nyilatkozatot.
- [62] A per indulásának időpontjára tekintettel a jelen eljárásban még alkalmazandó 1952. évi Pp. 256/A. §-ának (3) bekezdése szerinti felhívásra a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását. Emiatt az ítélőtábla az 1952. évi Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.
- [63] A fellebbezés nem megalapozott.
- [64] A felperes a fellebbezésében már kizárólag a Hpt. 101. §-ának (1) bekezdésébe és a Cstv. általa megjelölt szabályaiba ütközésre hivatkozással előterjesztett kereseti kérelmeinek az elutasítását sérelmezte.
- [65] Emiatt az ítélőtábla - figyelemmel az 1952. évi Pp. 253. §-ának (3) bekezdésében foglaltakra - az elsőfokú bíróság ítéletének csak az erre vonatkozó részeit vizsgálta és bírálta felül.
- [66] A Hpt. 101. §-ának (1) bekezdése szerint a hitelintézet összes - a közvetlen banküzemi célt szolgáló, valamint a (2) és (3) bekezdésen kívüli - ingatlanba történő befektetése nem haladhatja meg a szavatoló tőke 5%-át.
- [67] Ez a rendelkezés a Hpt.-nek a „prudens működésre vonatkozó követelmények” elnevezésű, VI. fejezetében, „Az ingatlan befektetések korlátozása” alcímben került elhelyezésre.
- [68] A Hpt. VI. fejezete a prudens működésre vonatkozó követelmények általános szabályainak meghatározásaival kezdődik, amelyek közül a Hpt. 79. §-ának (1) bekezdése a következőket tartalmazza:
- [69] „A hitelintézet a prudens működésre vonatkozó előírások betartásával úgy köteles a rá bízott idegen és saját forrásokkal gazdálkodni, hogy folyamatosan fenntartsa azonnali fizetőképességét (likviditását) és mindenkor fizetőképességét (szolvenciáját).”
- [70] A Hpt. 79. §-ának (2) bekezdése kimondja továbbá, hogy a hitelintézet - a mindenkor fizetőképesség (szolvencia) fenntartása és a kötelezettségek teljesíthetősége érdekében - az általa végzett tevékenység kockázatának fedezetét mindenkor biztosító megfelelő nagyságú szavatoló tőkével rendelkezik, amely legalább
- a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott minimum tőkekövetelmény,
 - b) a felügyeleti felülvizsgálat keretében előírt többlettőke-követelmény
- összegének értéke azzal, hogy az összeg nem lehet kevesebb az engedélyezés feltételeként előírt legkisebb jegyzett tőke értékénél.
- [71] Megállapítható tehát, hogy a Hpt. VI. fejezete az azonnali fizetőképesség (likviditás) és a mindenkor fizetőképesség (szolvencia) fenntartása érdekében állapít meg szabályokat a hitelintézet gazdálkodásával összefüggésben.
- [72] E megállapításból pedig okszerűen következik, hogy a Hpt. VI. fejezetének rendelkezései a már fizetésképtelen helyzetben lévő, felszámolás alatt álló hitelintézetre nem vonatkozhatnak, hiszen az ilyen helyzetben lévő hitelintézet esetében az e fejezetben megállapított szabályok alkalmazásával a Hpt. 79. §-ának (1) bekezdésében meghatározott cél (a fizetőképesség fenntartása) már nyilvánvalóan nem érhető el.
- [73] Alaptalanul hivatkozott a felperes a saját jogi álláspontjának alátámasztására a Hpt. 47. §-ának (5)

és (6) bekezdéseibe, valamint a Hpt. 58. §-ának (1) bekezdésébe foglalt rendelkezésekre is.

- [74] E szabályok a Hpt.-nek a „Pénzügyi intézmény jogutód nélküli megszűnése” elnevezésű IV. fejezetében találhatók, amely fejezetre vonatkozó általános rendelkezéseket - többek között - a Hpt. 47. §-ának (1) bekezdése tartalmazza.
- [75] E szerint pedig a részvénytársasági vagy szövetkezeti formában működő pénzügyi intézmény végelszámolására vagy felszámolására - ide nem értve a kizárólag csoportfinanszírozást végző pénzügyi vállalkozást - a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.), és a Ptk. jogi személyekre vonatkozó rendelkezéseit, a fióktelep formájában működő pénzügyi intézmény végelszámolására vagy felszámolására a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiteiről” szóló 1997. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: Fkt.) rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel szükséges alkalmazni.
- [76] Megállapítható tehát, hogy a Hpt. IV. fejezete csupán a pénzügyi intézmények végelszámolására vagy felszámolására vonatkozó speciális, a Cstv. és a Ctv. általános szabályaitól eltérő szabályokat állapítja meg azzal, hogy az itt nem szabályozott kérdésekre a Cstv., a Ctv., a Ptk., illetve az Fkt. szabályait kell alkalmazni.
- [77] Ebből pedig az következik, hogy pénzügyi intézmény felszámolása esetén is irányadó a Cstv. 1. §-ának (3) bekezdésébe foglalt az a rendelkezés, amely szerint a felszámolási eljárás olyan eljárás, amelynek célja, hogy a fizetéseképtelen adós jogutód nélküli megszüntetése során a hitelezők e törvényben meghatározott módon kielégítést nyerjenek.
- [78] A felszámolási eljárás alapvető célja tehát a pénzügyi intézmény felszámolása esetén is a hitelezői követelések kielégítése és az adós jogutód nélküli megszüntetése, amely céllal a pénzügyi intézmény fizetőképességének fenntartására vonatkozó szabályok nyilvánvalóan nem összeegyeztethetők.
- [79] Emiatt az a körülmény, hogy a Hpt. meghatározott feltételek mellett és körben lehetővé teszi a pénzügyi intézmény számára, hogy a felszámolás elrendelését követően is folytassa a tevékenységét, nem értékelhető akként, hogy ezzel a jogalkotó a prudenciális követelmények alkalmazását is kiterjesztette volna a felszámolás alatt álló pénzügyi intézményre.
- [80] Mindezekre tekintettel téves a felperesnek az a fellebbezésében is fenntartott hivatkozása, amely szerint a Hpt. általa felhívott szabályainak okszerű értelmezése alapján az a jogi következtetés vonható le, hogy a prudenciális követelményeknek a pénzügyi intézmény felszámolása alatt is érvényesülnie kell.
- [81] E megállapításra tekintettel pedig a perben nem volt jelentősége annak, hogy a Hpt. 101. §-ának (1) bekezdésébe foglalt rendelkezés megsértéséhez a jogalkotó az érvénytelenség jogkövetkezményét, vagy valamely más jogkövetkezményt kívánt fűzni, amelyre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak az erre vonatkozó megállapításait mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából.
- [82] Alaptalanul sérelmezte a felperes a fellebbezésében a Cstv. szabályainak megsértésére alapított keresetének az elutasítását is.
- [83] A Cstv. 48. §-ának (1) bekezdése ugyan valóban előírja a felszámoló számára, hogy az adós követeléseit behajtsa, igényeit érvényesítse és a vagyont értékesítse.
- [84] Ezt a rendelkezést azonban nem lehet formálisan és a Cstv. egyéb rendelkezéseitől elkülönülten, azok figyelmen kívül hagyásával alkalmazni. Ez ugyanis azt eredményezné, hogy a felszámolónak a gazdasági tevékenység tovább folytatásával vagy az adós vagyontárgyának bérbeadásával kapcsolatos intézkedéseit is minden esetben jogszabálysértőnek kellene tekinteni, hiszen azok közvetlenül nem a követelések behajtására, az igények érvényesítésére, illetve a vagyon értékesítésére vonatkoznak.

- [85] Márpedig a Cstv. 46. §-ában foglaltak alapján ezeket az intézkedéseket a felszámoló - a jogszabályban megállapított feltételek betartása mellett - jogszerűen megteheti.
- [86] Emiatt a Cstv. 48. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat helyesen akként kell értelmezni, hogy az, a felszámolónak a felszámolási eljárásban elvégzendő legfontosabb, illetve tipikusnak mondható feladatait rögzíti, anélkül azonban, hogy a jogszabály meghatározná, hogy e feladatokat a felszámolónak milyen formában, milyen intézkedések meghozatalával kell ellátnia.
- [87] Erre tekintettel alakították ki a bíróságok azt - az elsőfokú bíróság által is helyesen hivatkozott - ítélkezési gyakorlatot, amely szerint a felszámoló az adós vagyona felől széles mérlegelési jogosultsággal dönthet, melynek során elsődlegesen nem a tulajdonosok, hanem a hitelezők érdekét kell védenie. Az adós gazdasági-pénzügyi helyzetének mérlegelése alapján önállóan jogosult eldönteni, hogy a hitelezői érdekek védelmében a tevékenységet milyen körben, illetve milyen mértékben folytatja (EBH2002. 672).
- [88] Ez pedig valóban azt jelenti, hogy a vagyongazdálkodás körében a felszámoló minden olyan intézkedést megtehet, amit a jogszabály kifejezetten nem tilt. E tevékenysége során azonban a felszámoló az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondossággal köteles eljárni, a kötelezettségei megszegésével okozott kárért pedig a polgári jogi felelősség szabályai szerint felel [Cstv. 54. § (1) bekezdés].
- [89] Amennyiben tehát a felperes álláspontja szerint a II. rendű alperes felszámolója a perbeli ingatlan megvásárlása során nem az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondossággal járt el és ezzel kárt okozott számára, úgy annak megtérítését - a jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén - közvetlenül a II. rendű alperes felszámolójától, külön perben követelheti.
- [90] Önmagában az a tény azonban, hogy a per tárgyát képező adásvételi szerződésben vevőként egy felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet szerepelt, a szerződés semmisségének megállapítását nem alapozta meg.
- [91] Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - az indokolásának a jelen határozatban foglaltak szerinti részbeni módosításával - helybenhagyta.
- [92] Az eredménytelen fellebbezést előterjesztő felperes a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából származó másodfokú perköltségét az 1952. évi Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján maga köteles viselni.
- [93] Köteles továbbá megtéríteni az I. és II. rendű alpereseknek a jogi képviselőik ügyvédi munkadíjából származó másodfokú perköltségét, amelynek összegét az ítéletábra „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (1), (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak alapján személyenként 300 000 forintban határozta meg, figyelemmel a jogi képviselők részéről a másodfokú eljárásban előterjesztett fellebbezési ellenkérelmek időigényességére, valamint arra, hogy a fellebbezés elbírálására tárgyaláson kívül került sor.
- [94] A III. és IV. rendű alpereseknek a másodfokú eljárásban igazolt perköltsége nem merült fel, így azok viseléséről az ítéletábrának nem kellett határoznia.
- [95] Észlelte továbbá az ítéletábra, hogy a felperes a fellebbezése - 2019. december 10-i - előterjesztésekor szükségtelenül fizetett meg ismételten 2 000 000 forint fellebbezési eljárási illetéket, mivel az 1/2012. Közigazgatási-munkaügyi-polgári jogegységi határozatban foglaltak szerint a jelen másodfokú eljárásban is alkalmazandó „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) - 2018. január 1-jétől módosított - 51. §-ának (1) bekezdése alapján mentesült a fellebbezési illeték ismételt megfizetése alól.
- [96] Emiatt a felperes az általa feleslegesen megfizetett 2 000 000 forint fellebbezési eljárási illeték

visszaigénylésére jogosult az Itv. 80. §-a (1) bekezdésének i) pontja alapján. Erre tekintettel az ítélet tábla az Itv. 81. §-ának (2) bekezdése, valamint „A Nemzeti Adó- és Vámhivatal szerveinek hatásköréről és illetékességéről” szóló 485/2015. (XII.29.) Korm. rendelet 30. §-a (2) bekezdésének e) pontja és az 1. számú melléklet B) pontjában foglaltak alapján akként rendelkezett, hogy a jelen végzése egy példányát - az elsőfokú bíróság útján - megküldi az adózó székhelye szerinti adó- és vámigazgatóságnak.

Debrecen, 2020. február 25.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -